

ספר תהילים פרק קמו

הללויה.

הללי נפשי את יְדוֹד –

אֶהְלֵלָה יְדוֹד בְּחַיִּי

אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי:

אל תבטחו בנדיבים –

בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה:

תֵּצֵא רוּחוֹ יָשׁב לְאֲדָמְתּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂתֵנִתִּיו:

אשרי: שאל יעקב בעֲזָרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יְדוֹד אֱלֹהִיו: –

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם

הַשָּׁמַר אֶמֶת לְעוֹלָם:

עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעַשׂוּקִים, נִתֵּן לָחֶם לְרַעֲבִים

יְדוֹד מִתִּיר אֲסוּרִים:

יְדוֹד פִּקַּח עוֹרִים

יְדוֹד זִקְף כְּפוּפִים

יְדוֹד אֶהֱב צְדִיקִים:

יְדוֹד שָׁמַר אֶת גְּרִים,

יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד, וְדָרַךְ רְשָׁעִים יְעוֹת:

יְמַלֵּךְ –

יְדוֹד לְעוֹלָם

אֱלֹהֵיךָ צִוֵּן לְדָר וְדָר

הללויה: